

Косачи

Сбит преразказ

Прекрасна лятна вечер е край брега на Марица в Тракийското поле. Няколко косачи ще прекарат нощта край огъня. Те са петима селяни от загорските краища. Дошли са да потърсят работа.

Благолаж раказва приказка за една царска дъщеря. Всеки, когото поглеждала, умирал от любов по нея. Лазо казва, че това е измислица и бабини деветини. Благолаж настоява, че това е просто приказка. Тя кара човек за се потопи в нея и да повярва, че всичко в нея е истина. Три пъти царската дъщеря се омъжвала и три пъти мъжете умирали, задушени от косата ѝ. Лазо заявява, че тя е вещица. Един от косачите казва, че и Пенка, невестата на Лазо, има златна коса като царската дъщеря. Но той е още жив. Лазо им отговаря, че това е негова работа. Според Стамо работа на Пенка пък ще е да си намери друг мъж. Лазо не вярва на това, но е жегнат от тази смътна догадка.

Разнася се тънък писък на кукумявка, който пропада в тайнствените води на Марица. Лазо въздъхва. Благолаж му казва, че има защо да въздиша. Оставил е млада булка. Стамо допълва, че Пенка има стари любовници. Тежките като камък думи удрят Лазо право в сърцето.

Една звезда пада от небето. Според Благолаж някоя млада булка се е предала на друг. Той запява песента за невярната Стоянова булка. Младият ѝ мъж е отишъл войник. Заръчал ѝ да не ходи на Гургульовото кладенче. Тя не го послушала. Отишла и се срещнала със стария си любовник Гургул. Благолаж пита Лазо дали му е харесала песента. Той не отговаря.

Другите заспиват, но Лазо не може. Мисли си за Пенка и за това, че и там има такова кладенче. На него може да срещне младеж, който я е задявал на хорото. Лазо се стресва. Пита се какво прави тук.

На сутринта косачите се събуждат. Лазо не е при тях.